ATILIM

Yıl 8, sayı 4 (88)

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı 1 Nisan 1981

Bütün ülkelerin proleterleri birleşiniz!

Emperyalizme ve tekellere karşı iş, toprak, demokrasi ve bağımsızlık için birleş!

«Barış savaşımında yeni tarihsel başarı»

–TKP MK Politik Bürosunun SBKP XXVI. Kongresi üstüne Açıklaması–

TKP, Tüm yurtseverleri, ülkemizin emperyalist serüvenlere itilmesine karşı çıkan herkesi, büyük komşumuzun barış önerilerini desteklemeye çağırıyor."

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi Politik Bürosu son toplantısında TKP MK Genel Sekreteri İ. Bilen Yoldaşın Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nin XXVI. Kongresi üstüne sunduğu raporu dinledi. TKP delegasyonunun bu kongredeki çalışmalarını oybirliğiyle onayladı.

Politik Büro, SBKP'nin XXVI. Kongresi'ni Lenin'in partisinin, Sovyet halkının komünizm kuruculuğunda ve dünya halklarının barış savaşımında yeni, tarihsel bir başarı olarak değerlendirdi. Politik Büro, partimizin böylesi bir forumda yer almasını büyük bir onur sayıyor.

TKP MK Politik Bürosu, SBKP'nin XXVI.Kongresi'nin belge ve kararlarının Türkiye işçi sınıfının, tüm Türkiye halkının ulusal ve sosyal kurtuluş savaşımı açısından taşıdığı ilkesel öneme büyük değer biçiyor. Bu belge ve kararlar dünyamızdaki gelişmelerin Marksizm-Leninizm temelinde derin bir analizine dayanıyor. Politik Büro tüm komünistleri, ilerici güçleri XXVI.Kongre'nin karar ve belgelerini özenle incelemeye ve onları kendi savaşımlarıyla organik bir biçimde bağlamaya çağırıyor.

XXVI.Kongre, Sovyet halkının komünizm kuruculuğundaki kazanımlarını, Komünist Partisi'nin Sovyet toplum yaşamının her alanındaki yönetici rolünü, parti ve halk arasındaki kopmaz bağı bir kez daha sergiledi.

TKP, Sovyet komünistlerine, Sovyet halkına evrensel, tarihsel gelişmede öncü rolünü gerçekleştirme, kongrede alınan kararları yaşama geçirme yolunda yeni, üstün başarılar diler.

TKP MK Politik Bürosu, SBKP XXVI.Kongresi'ni, dünya sosyalist sistemi, kapitalist ülkeler komünist ve işçi partileri ile ulusal kurtuluş hareketleri arasındaki savaşım birliğinin daha da gelişmesine, proletarya enternasyonalizminin daha da güçlenmesine önemli bir katkı olduğunu belirtti. Bu kongre platformunun, SBKP'nin dünya komünist ve işçi hareketinin en deneyimli ve etkin gücü olarak tarihsel görevini başarıyla yerine getirdiğini bir kez daha kanıtladığını vurguladı.

SBKP'nin XXIV. ve XXV. Kongrelerinde öne sürülen Barış Programlarının arkasından, L. İ. Brejnev Yoldaşın XXVI. Kongre'de açıkladığı

▶Arkası 2. sayfada

Yaşasın 1 Mayıs

Cunta işçi sınıfının uluslararası dayanışma ve savaşım günü 1Mayıs bayramını "kaldırdı". Yanısıra, öteki ulusal bayram günlerine de tırpan attı. Kiminin gününü azalttı, kimini "çalışma günü" yaptı.

Cuntanın hem işçi sınıfına, hem halkımızın ulusal bağımsızlık ve özgürlük savaşları geleneklerine saldırıları yerli ve yabancı tekellerin sömürü mekanizmasını daha yoğun işletmeye yarıyor. İşçiyi, emekçiyi çok çalıştırmak, daha az ücret vermek, holdinglerin kasalarını doldurmak. İşçiye, halka nefes aldırmamak, bayramı, dinlenmeyi ona haram etmek. Koç'lar, Sabancı'lar, Özal'lar ve erkteki paşalar için bayram, seyran yalnız asalak sınıflar içindir.

Burjuvazi, öteden beri 1 Mayıs gösterilerine karşı çıkmıştır. Her defasında, 1 Mayıs'larda, işçilere karşı polisini, jandarmasını, çoğu kez silahlı birliklerini, tankını, helikopterini koymuştur. Ama işçi sınıfı en koyu zorbalık ve baskı dönemlerinde bile yaratıcılıkla bayramını kutlamış, 1 Mayıs geleneğini sürdürmüştür. 1 Mayıs, işçi sınıfının savaş tarihine, "1 Mayıs Alanı"nın kaldırım taşlarına kanla yazılmıştır.

"Milli Güvenlik Konseyi" 1 Mayıs'ın yanı sıra işçi sınıfının ekmeğine ve sendikalarına karşı saldırıyı da sürdürüyor, artırıyor. Tüm yasaklar, zorbalıklar işbirlikçi tekelci burjuvazinin halkımızdan, işçi sınıfından, onların savaşından nasıl korktuğunu da gösteriyor. İşbirlikçi tekelci burjuvazi ve ona balyoz olanlar, cunta içinde, dışında en gerici çevreler kendi geleceklerinden korkuyorlar. Onlar halkımıza bayram değil, dünyayı zindan etmek istiyor. Onlar, dünyada barış ve yumuşama sürecinin güçlenmesini çıkarlarına aykırı buluyorlar. Onlar, NATO'culuğu, yayılmacı Amerikan emperyalistlerinin saldırganlık planlarını izliyor.

1 Mayıs bu gidişe karşı savaş günüdür. Yasakların kaldırılması için savaş! Ekmek, özgürlük, barış için savaş! Yaşasın 1 Mayıs!

Saldırılara karşı birlik

Ülkemizde faşizm yanlısı, Pentagon sözcüsü gerici güçler, saldırılarının, anti-komünist kışkırtmalarının hedefi olarak açıkça tüm yurtsever güçleri, demokrasi hareketini gösteriyorlar. TKP'nin saygınlığını sarsabilmek için her tür yalana başvuruyor, onu işçi hareketinin düşmanı terörizmle bağlıymış gibi göstermeye çalışıyorlar. Ulusal çıkarların, demokratik özgürlüklerin, emekçi haklarının baş savunucusu komünistlerdir. Gericilik işte bu gerçeği ters yüz ediyor. Halk düşmanı kemer sıkma politikasına karşı haklı tepkilerin arttığı bir sırada, demokrasiden, halktan yana en ufak bir tutum alan herkesi, "TKP paralelinde" istemler ileri sürdükleri için, onunla bağlı göstermeye çalışıyor. Amaç, hem bu çevrelerin bir kısmını yıldırıp geriletmek, hem de cuntayı demokrasi güçleri üzerine daha da sertlikle sürmektir.

Evren'in Manisa konuşması en gerici güçlerin etkilerinin daha da arttığını gösteriyor. Nitekim anti-komünist kışkırtmalarla birlikte cuntanın demokrasi güçlerine, TİP'e, TSİP'e DİSK'e, TÖB—Der'e, Köy-Koop'a, Kürt demokratlarına, Barış Derneği'ne, Pol-Der'e, bunların yöneticilerine karşı baskı ve saldırıları da arttı. TİP Genel Başkanı Boran, TÖB-Der Genel Başkanı Gazioğlu yurttaşlıktan çıkarılmakla tehdit ediliyor. DİSK Genel Başkanı Baştürk'e işkence yapılıyor. Köy-Koop yöneticileri, tekellere karşı küçük üretici üyelerinin çıkarlarını savundukları için, "TKP paralelinde gizli örgüt kurmak"tan yargılanıyorlar.

Gericilik bu baskıları basamak edip daha da aktifleşiyor. "Tercüman"ın, "Son Havadis"in yazarları, patronları, "denge değişti" diye yazıyorlar. Ve tam da MHP dosyasının vargı önüne çıkarılacağı söylentilerinin yoğunlaştığı bir sırada, MHP'nin kanlı yöneticilerini sanık sandalyesinden kurtarma girişimlerini açıktan açığa yürütmeye başlıyorlar. Böylece "Milli Güvenlik Konseyi"nin "hem sağa hem sola vuruyorum" diye terörün açık düşmanı demokrasi güçlerine de, barışseverlere de saldırması, Türkeş'leri, terörün baş sorumlularını akla-

▶Arkası 3. sayfada

"Barış savaşımında yeni tarihsel başarı"

▶Başı 1.sayfada

Avrupa ve dünyada barışı koruma yolundaki yeni büyük girişimleri Türkiye komünistleri tümüyle destekliyor.

ABD emperyalizmi ve NATO egemen çevrelerinin dünya barışını baltalamaya yönelik gerginliği artırma, silahlanma yarışına hız verme çabalarının yoğunlaştığı günümüzde, SBKP'nin bu yapıcı önerileri tüm insanlık açısından büyük önem taşıyor. Bu kongre insanlığın bugün en yakıcı sorunu olan barışın korunmasında Sovyetler Birliği'nin öncü rolünü bir kez daha sergiledi.

L.İ.Brejnev Yoldaşın açıkladığı barış önerileri, ülkemiz açısından da büyük değer taşıyor. TKP MK Politik Bürosu, ABD emperyalizminin NATO egemen çevrelerinin ülkemiz üzerindeki baskılarını alabildiğine artırdığı günümüz koşullarında, Türkiye'nin bu önerilere karşı yapıcı ve olumlu bir yaklaşım göstermesinin ülkemizin güvenliğine, bölgemizdeki barış ve işbirliğine önemli bir katkıda bulunacağı görüşündedir. TKP tüm yurtseverleri, ülkemizin emperyalist serüvenlere itilmesine karşı çıkan herkesi, büyük komşumuzun barış önerilerini desteklemeye çağırıyor.

SBKP'nin XXVI. Kongresi'nde Sovyetler Birliği'nin Türkiye ile olan ilişkileri daha da geliştirmekten yana olduğu yinelendi. Sovyetler Birliği ile olan eşit haklı ve karşılıklı yarar temelindeki ilişkilerin geliştirilmesi, emperyalist merkezler, yerli ve yabancı tekellerce içine itildiği derin ekonomik bunalımdan çıkmak yolunda ülkemize sağlam bir dayanak olabilir. TKP ulusal bağımsızlığımızı savunan tüm güçleri ülkemiz ve halkımız önüne her alanda olumlu bir perspektif açacak olan Türkiye-Sovyetler Birliği arasındaki ilişkilerin geliştirilmesini desteklemeye çağırıyor.

Emperyalist ve işbirlikçi gerici çevrelerce tırmandırılan anti-Sovyetik kampanyaların, bugün 60. yıldönümünü karşıladığımız Türkiye-Sovyetler Birliği ilişkilerinin gelişmesini engellemeyi amaçladığını, Sovyet barış önerilerinin yapıcı özü bir kez daha açığa çıkarıyor.

SBKP XXVI. Kongresi tüm sorunlarda SBKP ile partimiz arasında tam bir görüş birliği olduğunu bir kez daha gösterdi, iki parti arasındaki dostluk ve kardeşliği daha da pekiştirdi. TKP Lenin'in partisi ve ülkesiyle kardeşlik bağlarını daha da güçlendirmeyi vazgeçilmez enternasyonalist bir görev sayıyor.

16 Mart 1981 — TKP MK Politik Bürosu

TKP'nin 1 Mayıs belgilerinden

* Yaşasın 1 Mayıs, işçi sınıfının birlik, savaşım ve dayanışma günü! 1 Mayıs yeniden işçi bayramı olarak resmi tatil olmalıdır!

* ABD yönetiminin barış ve yumuşama düşmanı anti-Sovyetik kampanyasını Türkiye'de kışkırtanlara karşı çıkalım! Sovyetler Birliği'nin barış önerilerine destek verelim! Dış politikada Amerikan emperyalistlerinin, NATO elebaşılarının peşinden sürüklenmeye son! Barışçı dış politika! Tüm komşularımızla dostluk ve işbirliği!

* Cuntanın anti-demokratik baskılarına, ordu içinde ve dışındaki en gerici, faşizm yanlısı güçlere karşı, bunların tüm demokrasi güçlerine yönelen anti-komünist kışkırtma kampanyalarına karşı demokratik hak ve özgürlükler için eylem birliği!

* İlerici ve demokratlara, komünistlere, Kürt yurtseverlerine yönelik baskı ve işkencelere son! Terörün başı MHP yöneticilerinden, onlarla işbirliği yapan AP yöneticilerinden hesap sorulsun! Faşistlerin ordu içindeki suç ortakları açığa çıkarılsın! 1 Mayıs 1977 kırımının suçluları cezalandırılsın! DİSK yargılanamaz! Baştürk ve öteki sendikacılara, tüm demokrat tutuklulara özgürlük!

* Ücretlerin, maaşların, taban fiyatlarının kısılmasına, halkın satın alma gücünün düşürülmesine, işten çıkarmalara karşı savaş! Tekellerin bütçeyi ve KİT'leri yağmalamasına son! Emperyalistlere avuç açmaya, NATO'nun dayattığı askersel harcamalara son! Vergi yükü, bunalımın faturası tekellere, büyük toprak sahiplerine, vurguncu tüccara! Halka iş, ekmek, toprak!

* İşçi haklarına, sendikal özgürlüklere yönelik saldırılara karşı, DİSK'li, Türk-İş'li sendikasız tüm işçilerin gönüllü sendikal birliği! Tekellerin saldırısına, hükümetin işçi düşmanı uygulamalarına karşı Türk-İş'in savaşım gücünü artıralım! Sınırsız grev, özgür sözleşme ve sendikalaşma hakkı!

* Yurtsever er, assubay ve subaylar! Ordunun dışta emperyalist serüvenlere, içte emekçi halka yönelen zorbalıklara araç edilmesine karşı, NATO komutasında olmayan ulusal ordudan yana çıkın!

* İşsizliğin, pahalılığın, faşist tehlikenin, ulusal baskının kökünün kazınması için bağımsızlık ve demokrasi için emperyalizme ve tekellere karşı tüm ulusal demokratik güçlerin cephe birliği!

* Sosyalist ülkelerle, emperyalizme karşı ulusal ve sosyal bağımsızlık için savaşım veren tüm halklarla dayanışma! Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

1 Mayıs 1977'nin katilleri nerede?

Görgü tanıkları anlatıyor

"Panzerler alanda dört dönüyor, ses bombaları atılıyor, insanlar, eziliyor, çiğneniyordu. Yere yatmıştık. Üstümüzde kurşun vızıltılarını duyuyorduk." Yüzünde yılların derin izlerini taşıyan yaşlı bir proleter. 1977'nin kanlı 1 Mayıs'ında kürsünün önündeydi. Olayın birçok ayrıntısını izleyebildi. "Bu işin, eğitimli, profesyonel güçlerce planlanıp yürütüldüğüne kalıbımı basarım!" diyor. Anlatıyor: "Önce Anıtın orada bir dalgalanma oldu. Bir iki silah sesi, kırılan ve düşen bir kaç pankart... Birden Sular İdaresi üzerinden yoğun bir makinalı ateşi. Hemen ardından Intercontinental otelinin camlarından ve Pamuk eczanesinin üstünden bize, tribünlere yönelik ateş. Alan çapraz ateşe alınmıştı. Amatör işi değildi bu. Önceden iyi planlamışlardı."

Olayın başındaki Maocu provokasyonu ilk göğüsleyenlerden genç bir metal işçisi. Şöyle anlatıyor:" Maocular 50 metre ötemizde yığınak yapmışlardı. Tam miting biterken kolkola oluşturduğumuz barikatı yardılar, yan sokakta arabaları siper alıp ateş açtılar. Hemen ardından, sanki bunu bekliyormuşçasına, Sular İdaresinin üzerinden üstümüze yoğun makineli tüfek ateşi başladı. Maocu provokatörlerin görevi tamamlanmış, resmi ajanların görevi başlamıştı...

Arkası 6. sayfada

İki dünya - İki çizgi

● Bizim için barıştan daha önemli sorunlar vardır."

(General Haig, ABD Dışişleri Bakanı, 9.1.1981)

● "Şimdi, partimiz, halkımız için olduğu gibi, tüm dünya halkları için de uluslararası planda barışın savunulmasından daha önemli bir ödev yoktur."

(L.İ.Brejnev, SBKP MK Genel Sekreteri, 23.2.1981, SBKP XXVI. Kongresi-MK Raporundan)

Yaşayan sosyalizm: Dengeli, sürekli gelişme!

XXVI. Kongre'de Brejnev Yoldaş partinin ve Sovyet devletinin ekonomik politikasının özünü "her şey insan için, her şey insanın genliği için" diye özetledi.

1975-80 döneminde kapitalist ülkelerde fabrikalar kapanırken, SSCB'de 1200'den fazla büyük işletme kuruldu, binlerce işletme de modernleştirildi. İşsizliği çoktan unutmuş bu ülkede işçilerin çalışma koşulları iyileştirildi. Emekçilerin reel gelirleri ortalama %17 oranında arttı. Parasız öğrenim, parasız sağlık hizmetleri işçi dinlenme, tatil yerlerinden ve spor kuruluşlarından parasız yararlanmak için ayrılan toplumsal fonlar arttı. Oysa gelişmiş kapitalist ülkelerin tümünde silah bütçesini artırmak için zaten yetersiz eğitim, sağlık ve sosyal yardım bütçeleri sürekli azaltılıyor. Son 10 yılda tüketim malları fiyatları ABD'de 2 kat, İngiltere'de 4 kat, Japonya'da 2,5 kat, İtalya'da 3 kat artarken, SSCB'de ekmek, şeker, süt, et, yağ ve diğer temel tüketim mallarının fiyatları 15 yıldır değişmemiştir. 1970-79 döneminde ulusal gelir SSCB'de %57 oranında artarken, ABD'de %33 oranında kaldı. Endüstri üretimi SSCB'de %72 oranında artarken, ABD'de yalnızca %41 oranında arttı. Kapitalist ülkelerde emekçiler konut işgal etmek zorunda kalırken, son 5 yıllık plan döneminde SSCB'de 10 milyondan fazla konut kuruldu.SSCB nüfusunun yarısından çoğu son 15 yıl içinde yeni konut sahibi oldu.Üstelik ABD'de konut kirası, aylık aile gelirinin %40'ını aşarken SSCB'de %4'ünü geçmiyor.

Önümüzdeki beş yıllık plan döneminde ise ulusal gelirin %20, endüstri üretiminin %26-28, tarım üretiminin ise yılda %12-14 artması öngörüldü. Emekçilerin reel gelirleri %18, toplumsal fonlardan sağlanan gelirleri %20 artacak. 540 milyon metre kare yeni konut yapılacak.

Bu başarılar, emperyalist yalanlara karşı çarpıcı bir yanıt, devrimci güçler için eşi bulunmaz bir silahtır. Üstelik tüm bu başarılar, emperyalist devletler gibi diğer halkları sömürerek değil, tersine, karşılıksız yardımlar yapılarak elde edildi. Brejnev Yoldaş XXVI. Kongre'de şöyle belirtti: "Halkımız ne yaratılmışsa, herşeyin kendi emeğiyle yaratıldığını ve kendi kanıyla korunduğunu biliyor".

XXVI. Kongreden

* Parti örgütlerinin kongre öncesi toplantılarına üyelerin %96'sı katıldı. Tartışmalarda yaklaşık 10 milyon komünist söz aldı.

* Kongreye, SBKP'nin 17 milyon 480 bin üyesini kapsayan 414 bin temel örgütü, 457 bin parti kısım örgütünü ve 618 bini aşkın parti grubunu temsil eden delegeler katıldılar.

* Delegelerin 1370'i sanayi işçisi, 877'si tarım kesiminden, 269'u aydın, 12'si kozmonottu. Delegelerden 520'si 5 yıllık planı 3 ya da 4 yılda tamamlamayı başarmıştı. Yine delegelerin %94'ü orta ya da meslek öğrenimini tamamlamıştı.

* Kongrede 66 ulus ve milliyetten delege vardı. Delegelerin %12,2'si 35 yaşından gençti. 1637'si son 15 yılda partiye alınmıştı. 6 delege ise Oktobr Devrimi'nden önce parti sıralarına katılmışlardı.

"Anti-Sovyetizmin ölçütü"

"İşçinin Sesi" grubu TKP sıralarından sökülüp atılalı çok oldu. Şimdi bir yandan egemen sınıflar bu grubu "TKP'li" diye tanıtıp provokasyon aracı olarak kullanırken, öte yandan grubun başı Yürükoğlu, sıralarında parçalanmaları önleyebilmek için yalnız TKP'ye değil dünya komünist hareketinin genel konumlarına saldırıyor, dünya komünist hareketinin "bir bütün olarak sağa kaydığını" söylüyor.

Yürükoğlu, "İşçinin Sesi"nin 147-148. sayısında, Türkiye'de erkte olan cuntaya karşı SBKP'nin tutumunu, dünya devrimci hareketinin "genel çıkarlarıyla uyumsuz" olarak niteliyor. Ama dört sayfa boyunca da kendisinin anti-Sovyet olup olmadığını tartışıyor! Konumuna daha açıklık kazandırmada kendisine yardımcı olmak için, çevresinde dolaşıp, yanıtsız bıraktığı bir kaç soruya işaret edeceğiz:

—SBKP'nin XXVI. Kongresi'nde Brejnev Yoldaş, günümüzde tüm dünya halkları için barışın korunmasından daha önemli bir görev bulunmadığını belirtti. Bu saptama tümüyle doğru değil midir? Hem Sovyetler Birliği'nin "nesnel kısa erimli", hem de "uzun erimli gerçek çıkarlarıyla", dolayısıyla dünya devrimci sürecinin geliştirilmesiyle tümüyle uyum içinde değil midir? Yoksa Yürükoğlu bu politikanın, "kısa erimli geçici çıkarlara dikkatini yoğunlaştırdığı için", "öznel değerlendirme hatası" sonucu, "dünya devrimini yavaşlattığı" görüşünde midir?

—SBKP XXVI. Kongresi'nin saptaması doğrultusunda Sovyetler Birliği'nin Türkiye ile ilişkilerini geliştirmek istemesi "Türkiye devriminin" çıkarlarıyla da, Türkiye işçi sınıfının "kısa erimli" çıkarlarıyla da tam uyum içinde değil midir? "İşçinin Sesi", 115-116. sayısında "Bölgemizde barışı tehlikeye atar diye Türkiye'deki devrimci güçler devrim yapmayacaklar mı? Öyleyse hiç bir zaman devrim için savaş yürütmemiz gerekir." diyordu. Yoksa Yürükoğlu SBKP'nin barış politikasının "Türkiye devrimini yavaşlattığı" görüşünde midir?

—Hem Maoculuk, hem "Avrupa komünizmi", işe hep "Sovyetler Birliği ile eleştirisel dayanışma" sözleriyle başlamadılar mı?

—"İşçinin Sesi"nin 147-148. sayısında TKP'yi "eleştirmelerinin"amacını "onları yıkmak için yola çıktık" diye açıklıyor. SBKP politikasının "eleştirilmesinin" amacı da genç devrimcilerin SBKP'nin Lenininci politikasına duydukları güveni sarsmak değil midir? Kişinin gerçek amacı buysa, anti-Sovyetizmin başka ölçütünü aramaya gerek var mıdır?

Saldırılara karşı birlik

▶Başı 1. sayfada

maya çalışanlara yardımcı oluyor. İlericilerin bölücülükle suçlanması, halkımızı "Alevi-Sünni", "Kürt-Türk" diye birbirine kırdırmaya çalıştığı belgeleriyle saptanmış ırkçı MHP'nin işine yarıyor.

Yurtseverleri vatan hainliği ile suçlayan bu kampanya, gerçekte ulusal çıkarları ayaklar altına alıp Sovyetler'le olumlu ilişkileri önlemeyi ve ülkemizi ABD'nin serüvenci politikasına araç edebilmek için daha elverişli ortam yaratmayı amaçlıyor. Demokrasi güçlerine her saldırı, baskı, ordu ve cunta içinde gerçekçi bir dış politikadan yana olanların da konumlarını zayıflatıyor; Pentagon işbirlikçilerini güçlendiriyor. Anti-komünist kampanyanın, tam da ABD baskılarına boyun eğip eğmemek sorununda hükümetin kaçınılmaz bir yol ayırımıyla karşı karşıya kaldığı günlerde yoğunlaştırılması raslantı değildir.

Bugünden anti-komünist kışkırtmalara CHP'lilerin, Kemalistlerin, hatta MSP'lilerin de hedef edilmeleri, işbirlikçi gericiliğin giderek ulusal çıkarları şu ya da bu ölçüde savunan her eğilimi ateş altına almayı planladığını açığa vuruyor. İşçi sınıfı örgütleri, partileri ve Kürt ulusal hareketinden, CHP'lilere, bağımsızlıktan yana olan Kemalistlere kadar, faşistlerin güçlenmesini, yurdumuzun emperyalist şantajlara boyun eğmesini istemeyen her yurtseverin, demokrasi güçlerine cuntanın saldırılarına, anti-demokratik yargılamalara, gerici kışkırtmalara birlikte karşı çıkması gerekiyor. Bu gerçekleştirilmedikçe gericiliğin girişimleri artacak, yurdumuzu bekleyen tehlikeler büyüyecektir.

Güç kaynağı ve savaş hedefi

XXVI. Kongre barış önerilerini yaşama geçirmek için savaş!

Bilen Yoldaş, SBKP Kongresi'nin selamlama konuşmasında şunları söyledi: "Brejnev Yoldaşın XXVI.Kongre'ye sunduğu rapor, ... tüm insanlığı ilgilendiren, yakıcı sorunlara ışık tutuyor, Marksizmin-Leninizmin yaratıcılıkla geliştirilmesine önemli bir katkı oluşturuyor." Kongrenin en önemli bir katkısı, kuşkusuz barış savaşımınadır. Getirilen barış önerileri tüm barışseverler için, en başta komünistler için, hem tükenmez bir güç kaynağıdır, hem de bu savaşımın en yakıcı, güncel hedeflerini gösteriyor.

Leninci Politika

Kongre, Lenin'in temellerini attığı ardıcıl barış politikasının canlı kanıtıdır. 1917 Barış Bildirgesi'nde Sovyetler Birliği'nin barışçı dış politikasının temel yöntemlerini Lenin şöyle belirledi: "Düşmanlarımızın, koşulları bizden farklı olduğu için bizimle görüşmenin yararsızlığı savlarını ileri sürmesine fırsat vermemeliyiz... Konumlarımızı ultimatom biçiminde sunmamalıyız. Biz, her türlü barışçı yola ve her türlü barış önerisine açığız..."

Kongrenin barış önerileri, Sovyetler Birliği'nin tüm yapıcı barış girişimleri bu Leninci politikanın günümüz koşullarında yaşama geçirilmesidir. Barış düşmanlarının gizlenebilecekleri gerçekten inandırıcı hiç bir kaçamak yol, açık kapı yoktur. Bu öneriler karşısında tutum, barıştan mı savaştan mı yana olmanın denek taşıdır.

Nitekim öneriler şimdiden en saldırgan, yayılmacı çevrelerin dünya çapında yalıtılmalarına elverişli bir ortam yarattı. önerilerin yankısı çok geniş oldu. Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri, devlet ve hükümet başkanları, bakanlar, değişik parti ve örgütlerin temsilcileri önerileri desteklediklerini açıkladılar.

Günümüzde savaş mı —barış mı sorunu insanlığın baş sorunudur. Dünyada iki çizgi savaşıyor: Biri silahlanma yarışını gemlemek, geriletmek barışı, yumuşamayı, halkların özgürlüklerini savunmak çizgisi. Bu çizgiyi, en başta Sovyetler Birliği, sosyalist dünya izliyor. Öteki ise silahlanma yarışını artırma, yeni, daha tehlikeli bir düzeye yükseltme, yumuşamayı baltalama, yeni savaş ocakları körükleme çizgisidir. Bu çizgiyide başta ABD olmak üzere, ilerici güçlerin, sosyalizmin başarılarından telaşlanan emperyalizmin en saldırgan, militarist güçleri izliyor. İşte böylesi koşullarda, SBKP XXVI. Kongresi'nin barış önerileri bütün insanlar için dirimsel değer taşıyor. Barış sorunu şu ya da bu çevrenin değil, tüm insanlığın sorunudur. "Çocuklar öldürülmesin, şeker de yiyebilsinler" diyenlerin, nükleer bir felaket istemeyenlerin sorunudur.

Pentagon'un değil, halkın istemi

TKP MK Genel Sekreteri İ.Bilen Yoldaş XXVI. Kongre ardından "TKP'nin Sesi" radyosuna verdiği demecinde şöyle dedi: "XXVI. Kongre'de Brejnev Yoldaş, NATO üyeleriyle karşılıklı güven verici adımlar atılması yolundaki önerisini yineledi. Daha da genişletti, bunun tüm Avrupayı içine alabileceğini vurguladı. Bu yapıcı öneri, özellikle Türkiye'nin ulusal güvenliği için, halkımızın geleceği için büyük önem taşıyor. Bundan başka Sovyetler Birliği, topraklarında atom silahları bulundurmayan ülkelere karşı bu silahı kullanmayacağını bir kaç kez açıklamıştır. İsteyen tüm ülkelerle saldırmazlık ve dostluk anlaşması bağlamaya hazır olduğunu duyurmuştur. Bu önerileri Türkiye'ye de yapmıştır."

Tüm bu olgular NATO'cu çevrelerin "Sovyet Tehdidi" yalanını kökünden çürütmüyor mu? İnsanlığı tehdit eden gerçek tehlike nereden geliyor? "Ana amacımız, dış politikamızın ana hedefi, dün de bugün de barışın korunmasıdır," (XXVI. Kongre kapanış konuşmasından) diye resmen ilan eden, yapıcı önerileriyle de bunu kanıtlayan Sovyetler Birliği'nden mi? Yoksa bu girişimleri her zaman elinden geldiğince etkisiz kılmaya çalışmış olan, çatışmayı, silahlanma yarışını körükleyen, insanlığı bir atom felaketinin eşiğine sürüklemekten bile çekinmeyeceğini ortaya koyan NATO egemen çevrelerinden, Pentagon'dan mı?

Bilen Yoldaş radyo demecinde, "XXVI.Kongre'de Sovyetler Birliği'nin Türkiye ile iyi komşuluk ilişkilerini daha da geliştirmek istediği bir kez daha açıklandı" diye belirtiyor. Ama Sovyetler Birliği'nin tüm bu barış ve dostluk önerilerine Türkiye bugüne dek bir yanıt vermemiştir. Bu, bugünkü yönetimin "barıştan yana bir politika izleneceği" sözüne uymaz. Cuntanın başındaki Orgeneral Evren'in Genel Kurmay Başkanlığı dönemi içinde, Sovyetler Birliği ile ülkemiz arasında dostça ilişkilerin bir

▶ Arkası 6.sayfada

Lenin 111 yaşında

22 Nisan, Lenin'in doğum yıldönümü, tüm dünya emekçilerine kutlu olsun! Lenin'e armağanımız: Barış önerileri için savaşımı yükseltelim!

LENİN KÖŞESİ

Ardıcıl barış politikası

Halklar arasında sürekli bir barışı sağlamak, savaşı ve ona hazırlıkları uluslararası yaşamdan çıkarıp atmak, komünistlerin uğrunda savaşım verdikleri yüce ülkülerden biridir. Oktobr Devrimi'nin utkusundan birkaç saat sonra V.İ.Lenin dünya halklarına şöyle seslendi: " 'Ekim Devrimi'nden sonra kurulan ve işçi, asker ve köylü sovyetlerine dayanan işçi-köylü hükümeti tüm savaşa katılan halklara ve onların hükümetlerine adil ve demokratik bir barış için hemen görüşmelere başlamayı önermektedir." (Tüm yapıtlar, Rusça, c.35, s.13)

1919 yılında Sovyetler Kongresi Lenin'in yazdığı şu kararı kabul etti: "Rusya Sosyalist Federe Sovyet Cumhuriyeti tüm halklarla barış içinde yaşamak,tüm çabalarını iç kuruculuğa yöneltmek istiyor." (a.g.y.,c.39,s.413)

Lenin, 1920 yılında Partinin 9. Kongresi'nde şunu vurguluyor: "Biz bundan böyle tüm gücümüzle barışı savunacağız.. Biz şöyle diyoruz: Biz barışçı kuruculuğa başladık ve bunu aralıksız sürdürmek için elimizden geleni yapacağız. Aynı zamanda, yoldaşlar, uyanık olun, ülkemizin ve Kızıl Ordumuzun savunma gücünü gözbebeğiniz gibi koruyunuz. Ve şunu her zaman anımsayın: İşçi ve köylülerimiz karşısında, onların kazanımlarını savunmada bir saniye bile gevşeklik göstermiye hakkımız yoktur."(a.g.y., c.44, s.298-300)

Sovyet devletinin 64 yıllık tarihi, sosyalizmle barışın ayrılmaz olduğunu gösteriyor. SBKP XXVI. Kongresi'nin barış önerileri bunun kanıtıdır.

Ekonomik bunalımdan çıkış

Lenin 1908'de şöyle diyordu: "Toprak ilişkileri kökten değişmeden Rusya yaşayamaz —ama Rusya yaşayacaktır. Savaş, Stolipin mi bu dönüşümü toprak sahipleri çıkarına yapabilecek, yoksa köylüler kendileri mi işçi sınıfı önderliğinde bu dönüşümü kendileri için elverişli bir şekilde yapacaklar savasıdır." Türkiye'de de sorun, ekonomik bunalımın yükü halkın sırtına mı yıkılacak, yoksa halk kendi yararına önlemlerle bunalımı ortadan mı kaldıracak sorunudur. İşbirlikçi tekelci çevreler, devlet tekel kapitalizmi yöntemlerini geliştirici ekonomik dönüşümler yapılmasına, ekonominin emperyalizme daha sıkı bağlanmasına "bunalımdan çıkış" diyorlar. Ama KİT'lerin yapısının değiştirilmesi, vergilerin artırılması gibi dönüşüm ve önlemler burjuvazinin en tepesinde yer alan bir avuç azınlığın kârlarını artırmaya yarıyor. Halkın yoksullaşmasını hızlandırıyor. Burjuvazinin diğer kesimlerinin ve orta katmanların hızla çökmesine yol açıyor. Onların "bunalımdan çıkış"tan anladıkları, arkalarında baskıcı rejimler aracılığıyla halkın susturulduğu ve korkunç bir yoksulluğa itildiği, ayakta kendilerinden başka hiç kimsenin kalamadığı, dümdüz edilmiş bir Türkiye bırakmaktır. Oysa biz komünistler için bunalımdan çıkış, ancak emperyalist ve işbirlikçi tekellere karşı halkın yararına önlemlerle ekonomiyi sağlıklı biçimde işler kılmaktır.

Kaldı ki, işbirlikçi tekeller, kendi öngördükleri doğrultuda aldıkları bütün önlemlere karşın, kendi saptadıkları hedeflere bile erişmekten uzaktırlar: Bir yılda ulusal gelir%2,2 geriledi. Endüstri üretiminde düşüş %7. Enflasyon yüksek oranda sürüyor.1981 bütçesinin yapısı da bir öncekinden çok farklı değil: Ekonomiyi sağlığa kavuşturucu atılımlar öngörülmüyor.

Bunalımdan çıkışa halkın "kemerlerini sıkmadan", köklü önlemlerle yönelmek olanaklıdır: Herşeyden önce, ABD'ye, NATO'ya bağımlılığın getirdiği yüksek askersel harcamalar kısıtlanmalıdır. Milli Savunma Bakanlığı giderleri 1981 bütçesinin yaklaşık %19'unu oluşturuyor. "Askersel yardım" adı altında özellikle ABD ve FAC'den borç karşılığı silah dışalımı durdurulmalıdır.Bunun yanısıra, ülkemizin emperyalistlerle, eşitsiz ekonomik ilişkilerine son verilmelidir. Türkiye'nin 1981 yılında ödeyeceği dış borç faizlerinin aynı yıl ödenecek borcun kendisinden fazla olması bu eşitsiz ilişkilerin bir göstericisidir. Oysa Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkeler düşük faizli, uzun erimli, ürünle ödenen krediler sunmaktadır. Özellikle endüstrileşme ve işyeri olanakları sağlama konusunda Sovyetler Birliği ve diğer

▶Arkası 6. sayfada

«Görevimizin başındayız»

MGK'nin, yurt dışında bulunduklarını ileri sürdüğü DISK'li sendikacılara "teslim ol" çağrısı ve yurttaşlıktan çıkarma tehdidini, K.Daysal, M.Karaca, M.Tokmak, H.Erdem, M.Denizmen, T.Ata, B.Erkul bir açıklamayla yanıtladılar. Sansür altındaki basının duyuramadığı açıklamada sendikacılar, "bizler yurt dışında değil, Türkiye'deyiz. Sendika yöneticileri olarak üyelerimize karşı görevlerimiz var. İşçi sınıfına, emekçi halkımıza karşı veremeyeceğimiz hiç bir hesabımız yoktur!" diyerek şu istemler gerçekleşmeden teslim olmayacaklarını bildirdiler:

* Faşist sendikaların dışında tüm sendikaların açılması;
* Eksiksiz sendikal hak ve özgürlükler;
* Grev yasağına son, sınırsız grev hakkı;
* İşçilerin sendikalarda gönüllü birleşme ve örgütlenmesi önündeki tüm engellerin kalkması;
* Sendikalara eksiksiz toplu sözleşme ve sözleşmenin uygulanışını denetleme özgürlüğü;
* Sendikalara devletin karışmasına son, işçilere sendikasını yönetme özgürlüğü;
* İşten çıkarmaların durdurulması ve geri alınması, ekonomik, sosyal haklara, işçiye "kemer sıktırma" politikasına son;
* İşkencelere son, adaletli yargı güvencesi.

Sendikal birlik

Tüm saldırılara karşın işçi sınıfının sendikal savaşımı çökmedi, dize gelmedi. Tutuklu binlerce işyeri temsilcisi ordu ve poliste azılı gericilerin, faşizm yanlılarının işkencelerine yiğitçe göğüs gerdiler, geriyorlar. Hücreye kapatılan DİSK Genel Başkanı Baştürk tehditlere, baskılara boyun eğmeyerek, işkence görmediği yolundaki yalancı tutanağı imzalamayı reddetti. DİSK'in yedi yiğit sendikacısı "teslim ol" çağrısını başları dik, "biz görevimizin başındayız" diye yanıtladılar, işçileri özgür birlik sendikaları için savaşıma çağırdılar. Düşman, sınıf sendikacılığının örgütsel bağlarını çözmeyi başaramadı. Giderek yer yer fabrikalarda bu zor koşullara karşın güncel istemler için sınırlı da olsa örgütlü savaşlar yükseliyor.

Erçelik, Özdemir gibi faşizm yanlısı sarı sendikacılar DİSK'in kapatılmasına alkış tutuyor, bir yandan da utanmazca "sendikal birlik" demagojileri yapıyorlar. DİSK'in, ona bağlı sendikaların kapatılması, sendikal birliğin gönüllülük temelinde gerçekleştirilmesine karşı vurulmuş bir darbedir. Birlikten yana olan DİSK'li, Türk-İş'li, tüm işçiler, sendikacılar DİSK'in ve sendikalarının açılması için savaşım veriyorlar. Bu savaşım içinde, işçi sınıfının özgürce birliği de örülüyor.

Cunta sendika hareketine ağır darbeler vurdu. Bugün savaş koşulları çok daha zor. Ama işçi sınıfı legal olanakları sonuna kadar kullanmayı ve bu elverişsiz koşullarda bile birlik yolunda ilerlemeyi başaracaktır. İşçinin ekmeğine ve sendikal haklarına saldırıların yoğunlaştığı günümüzde birlik, her zamankinden de daha yakıcı bir gereksinim olmuştur. Şimdi, kapatılmayan sendikaların savaş gücünü yükseltmek, işçilerin sendikal özgürlükleri, ekonomik hakları için savaşımı geliştirmek, yetki prosedürlerinin açılması, sendikalara üye alma ve ayrılmanın serbest bırakılması istemlerini yükseltmek yakıcı görev oldu. İşçi sınıfı bu görevi gerçekleştirebilecek güçtedir. Sınıf düşmanını, onun maşası işçi düşmanı Erçelik'leri, Özdemir'leri korkudan titreten de işte budur! İşte bunun için Türk-iş sendikalarının kapılarını DİSK'li işçilere kapatmak, DİSK'ten gelen işçi ve sendikacılara farklı uygulamalarda bulunmak gibi planlar tezgâhlanıyor. MESS patronları işte bu yüzden "işyeri sendikaları" istiyorlar.

DİSK'li, Türk-İş'li işçiler bu oyunları birlikte bozacaklar, işçi sınıfını bölen duvarları yıkacaklardır. DİSK'li işçiler sınıf sendikacılığının geleneklerini, örgütsel bağlarını bu savaşımın içinde yaşatıyorlar. Türk-İş'li işçiler, DİSK'li sınıf kardeşlerinin önlerine çıkarılmak istenen engellere karşı savaşıyorlar. Tüm işçiler, elbirliği ile işyeri, işkolu düzeyinde, ulusal düzeyde gönüllülük temelinde sendikal birliği yaşama geçirecekler dir.

Birliğimiz önündeki engelleri aşmak için birleşelim!

* DİSK'e, ona bağlı sendikalara konan yasağa hayır! Tutuklu DİSK yöneticilerine ve militanlarına özgürlük!
* Sendikal çalışmalara konan yasağa hayır! Grev, toplu sözleşme özgürlüğü! Yetki alma, sendika değiştirme, üye alma, üyelikten ayrılmaya konan yasaklara hayır!

Güç kaynağı ve savaş hedefi

▶ Başı 4.sayfada
"Politik Belge" ile saptanmış olduğu hatırlardadır. O zamanki başbakan, NATO egemen çevrelerinin kışkırtmalarını Sovyetler Birliği'den ülkemize yönelik bir tehlike gelmediğini belirterek yanıtlamıştır. Cunta içinde ve dışındaki Pentagon sözcülerinin, Türkiye'nin tutumunu ABD'ye bağlama çabası içinde oldukları açıktır. Oysa ölçüt, Pentagon'un ne diyeceği değil, halkımızın ne istediği olmalıdır! ABD emperyalizminin çıkarları değil, ulusal çıkarlar olmalıdır! Bilen Yoldaş demecinde şöyle diyor: "Erk-teki generaller 'Atatürkçüyüz' diyorlar. Emperyalist dayatmalara boyun eğmek, ne Atatürkçülükle ne ulusal onurla bağdaşmaz."

Türkiye'nin ulusal çıkarlarını emperyalizmin çıkarlarından üstün tutan her yurttaş, gerçekçi konumlarda olan gazeteler, Sovyet barış önerilerini yumuşama yönünde atılmış, olumlu, ulusal çıkarlarımızla uyumlu bir adım olarak değerlendiriyorlar. Halkımız, bu önerilere geciktirilmeden olumlu yanıt verilmesini istiyor! Barış önerilerine karşı çıkanlar, ancak, ABD'nin dayatmalarını, iç işlerimize karışmalarını selamlayan, yurdumuzu emperyalizmin serüvenlerine araç etmek isteyen çevrelerdir; "Tercüman"lar, "Son Havadis"lerdir. Elbette bu çevreler Sovyetler Birliği'ne ateş püskürürler, ona daha da büyük bir azgınlıkla saldırırlar; bu doğaldır: Çünkü barış önerileri, dostluk girişimleri, Türkiye'nin konumunu emperyalist şantajlar karşısında güçlendiriyor. ABD çevik güçlerinin topraklarımızda üslenmesine, Türkiye'nin yeni saldırgan paktlara, anlaşmalara sokulmasına boyun eğmek istemeyen her yurtsever için güç kaynağı oluyor. Barışın güçlenmesi, yumuşamanın ilerlemesi, Sovyetler Birliği ile ilişkilerin gelişmesi, en gerici, militarist çevreleri, faşizm yanlılarını geriletecek, işçi sınıfının devrimci savaşımı için de elverişli koşullar yaratacaktır.

Bu yıl, Sovyetler Birliği ile ülkemiz arasında "Dostluk ve kardeşlik" anlaşmasının imzalanışının 60. yılıdır. 16 Mart 1921'de anlaşmanın imzalanmasının ardından, Meclis'teki konuşmasında Atatürk şöyle demişti: "Biz Rusya'nın dostuyuz, çünkü bizim ulusal haklarımızı her devletten önce tanıyan, ve bu haklarımıza karşı saygı gösteren devlet Rusya'dır." Bilen Yoldaş,radyo demecinde bu yıldönümünü hatırlatarak, "Bu olayı halkımıza hiç kimse unutturamaz,", "Bu günleme komünistler için, işçi sınıfı için halkımız için kutsaldır." dedi. Türk Sovyet halklarının dostluğunu simgeleyen bu kutsal günlemede, komünistlerin, anti-emperyalist güçlerin, tüm barışseverlerin önünde duran görev, Sovyetler Birliği'nin barış önerilerinin yaşama geçirilmesi için her çabayı göstermektir. Büyük Oktobr Devrimi ardından Lenin şöyle demişti: "Barış için savaş başladı. Bu zorlu bir savaş olacaktır." Lenin'in partisinin XXVI.Kongresi'nde belirtildiği gibi, "Komünistler tüm bu görevlerin üstesinden gelecektir"!

1 Mayıs 1977'nin katilleri nerede?

▶ Başı 2.sayfada
İlk yaylım ateşi ardından yaralıları topladık. Yaralılar hep dizaltlarından yaralanmışlardı. Keskin nişancıların işbaşında olduğu ve amacın kurşunlayıp öldürmek değil, panik yaratıp insanları birbirine çiğnetmek olduğu anlaşılıyordu."

Kim örgütledi 36 yurttaşımızın canına kıyan bu yığınsal cinayeti? Yaşlı işçi, yanıt yerine şunu anlatıyor: "İlk makinalı ateşinin ardından mikrofondan ateşin ,Sular İdaresi üzerinden açıldığı anons edildi, polis göreve çağırıldı. O yana baktım: İkisi yatmış durumdalar, diğerleri anonstan telaşlanmış yerlerini terkediyor. Katillerden biri çıkıp silahını attı, yakalandı. Sonradan soruşturduk, hem ona hem de çevredekilerin zoruyla polisin yakalamak zorunda kaldığı söylenen diğer katillere ne oldu diye: 'Resmi görevli' oldukları gerekçesiyle serbest bırakıldıkları açıklandı."

Sorumuza genç bir öğretmenin anlattıkları da yanıt veriyor: "Ben Intercontinental önünde görevlendirilmiştim. Ateş, alan çevresinden birkaç yönden geliyor, ama belli ki hedef gözetmiyordu. Panzerlerden yalnız birkaçı, korkunç siren sesleriyle alanda dolanıyor, ses bombaları atıyor, insan selini Kazancı Yokuşuna doğru sürüyordu. Elleri başları üzerinde iki kişi getirildi. Silahlı olarak yakalanmışlar. Bunlara ne oldu? Kimi yakalananların "Görevli" oldukları için polisçe salıverildiği basında çıktı. Sonra gazeteler saygın bir yaşlı öğretim üyesinin, telsizli iki kişinin "alana girmek üzereler, birazdan başlayacak" dediklerini duyduğunu yazdı. Gene gazetelerde Intercontinental'in 2. ve 5. katları önceden tutularak hazırlanmış olduğunu okudum."

Genç öğretmen şunları ekliyor: "Sorumlu emniyet görevlisinin DP döneminde Selanik'te Atatürk'ün evine bomba koyup 6-7 Eylül olaylarına yol açan Oktay Engin olduğunu öğrendik. Intercontinental'in güvenlik amiri ise Mehmet Akzambak'mış. Sonra, o zaman MİT müsteşarı olan Hamza Gürgüç'ün 'söylentiler nedeniyle' emekliye çıkarılan Kara Kuvvetleri Komutanı Namık Kemal Ersun'un, o zaman Albay olan Orhan Kilercioğlu'nun olaylarla doğrudan doğruya ilişkisi bulunduğu söyleniyor."

Genç metal işçisi bir olguyu daha hatırlatıyor: "Kanlı 1 Mayıs'tan kısa süre sonra, Demirel Ecevit'e mektup yazıp, ayrıntılı şekilde kendisine karşı bir suikast hazırlandığını haber vermiştir. Ecevit'in seçim mitinginde Kanlı 1 Mayıs'takine benzer olaylar bekleniyordu! Bu planlanan suikast ve de Kanlı 1 Mayıs hakkında neler bildiği Demirel'den neden sorulmuyor? O zamanın'güvenlik örgütlerinden' sorumlu başbakan yardımcısı Türkeş'ti. Üstelik 29 Nisan gecesi Türkeş'in İstanbul'da Yakacık'ta bir evin bahçesinde komandolarıyla gizli bir toplantı yaptığı biliniyor. Türkeş bu toplantıda ne direktifler verdi? Niye sorulmuyor? 1 Mayıs 1977 kıyımının üstüne gidilmesini önleyenler kimler?" Bugüne dek yazılanlar, söylenenler, olayı tezgâhlayanların doğrudan doğruya CIA, MIT, kontr-gerilla olduğunu kanıtlıyor. Bu cinayet ve terör şebekesi ortaya çıkarılmadıkça, yöneticileri, maaşlı katilleri cezalandırılmadıkça, cuntanın " terörün köküne inme" sözleri inandırıcı olmayacaktır. 12 Mart dönemini kontr-gerillanın kara ünlü işkence köşkünde yaşayan bir yurtsever şunları söyledi: "Kontr-gerillanın babası, kurucusu Orgeneral Ersin, şimdi cuntada. Evren ise, terörün sorumlularından söz ederken, 1 Mayıs 1977 kırımının katillerinin adını ağzına bile almıyor... ya da alamıyor! Yoksa olayın ortaya çıkarılmasını bugüne dek engelleyenlerin, gerçekleri küllemeye çalışanların kolları, cuntanın içine dek uzanıyor mu?"

Ekonomik bunalımdan çıkış

▶ Başı 5.sayfada
sosyalist ülkelerin yardımları çok elverişlidir. Örneğin, Aliağa rafinerisinin genişletilmesi 4 bin kişiye yeni iş alanı açmaktadır. Bunalımdan çıkışın bir diğer koşulu da, yerli ve yabancı tekellerin, bankaların, büyük tüccar ve toprak sahiplerinin vurgunlarının sınırlanmasıdır. Stok ve servet affı kapsamına giren malların tutarının 1 trilyonu aştığının söylenmesi, bu vurgunların boyutlarını gösteriyor. Bir yıllık dış ticaret açığının giderilmesi, askersel kredilerin alınması ve bir yıllık dış borcun ödenmemesi durumunda, kaba bir hesapla kamu yatırımları 2 katından fazla artırılabilecektir! Silahlanma giderlerinin kısılmasından, emperyalizmle eşitsiz ekonomik ilişkilere son verilmesinden ve vurgunların sınırlandırılmasından elde edilecek gelirler, bunalımı halktan yana aşmak doğrultusunda, sağlıklı bir endüstrileşmeye, işsizliğin azaltılmasına, emekçilerin yaşam koşullarının düzeltilmesine harcanabilecektir.

İşkence yaygın ve sistemlidir

*ADANA- İşkence yeri:Adana Kapalı Cezaevi. İşkencecibaşı:Bir binbaşı,emniyet amiri Oral Çığ,başkomiser Sadık Topuz, Demir Yakıner. İşkenceciler: Komiser muavini Ahmet Ortunç, Süleyman Ateş, polis Osman Özaslan, Ünal Büyüker,Kamil Döven, Şerafettin Öztürk, Gülşen Akarsu.

* ANKARA- İşkence yeri: Yusuf Kahraman polis okulu; Mamak 4. Kolordu özel askeri cezaevi;Muhabere okul ve eğitim merkez komutanlığı. İşkencecibaşı: Başkomiser Kemal Yazıcıoğlu (Lakabı Doktor Kemal) İşkenceciler: Komiser Rıdvan Güler, komiser muavini Tuncay Yağmur, Mustafa Haykırış, Enver Göktürk. İşkencelerde hazır bulunanlar: Emniyet Müdürü Ünal Erkan, Müdür muavini Ali Akan, 1.Şube Müdürü Azmi Serin.

* ÇANAKKALE- İşkence yeri: 1. Taktik Hava Kuvvet Komutanlığı Hava Kuvvetleri 1.Hava kontrol grubu NADGE otomatik radarı.

* DIYARBAKIR- İşkence yeri: Seyrantepe'de sıkıyönetim mahkemesinin 100 metre ilerisinde, kolordu binası arkasındaki bina.

* GEBZE- İşkencecibaşı: Emniyet amiri (MHP eski Bolu Belediye başkan adayı)

* GİRESUN- İşkence yeri:Yeni Emniyet sarayı, trafik bölge müdürlüğü.

* GÖLCÜK- İşkenceciler: Çaycuma'dan başçavuş Zülfikar, komiser Erdal, polis Mehmet.

*İSTANBUL- İşkence yeri: Erenköy meteoroloji istasyonu; Beykoz-Kabakoz deniz piyade birliği askeri cezaevi; Hasdal 6.piyade tümen karargâhı; Metris 66.Mekanize Tümen kışlası; Alemdağ 23.Piyade Tümen karargâhı. İşkencecibaşı: Kabakoz'da üsçavuş Oktay Özdoğan. İşkenceciler:"Osman assubay", "Ataman".

* İZMİR- İşkence yeri:Çankaya'da Emniyet Müdürlüğü 6.katı. İşkencecibaşı:CIA eğitimli Muhlis Zincibi.

* KOCAELİ- - İşkence yeri: Köseköy'deki 15.Kolordu'ya bağlı 550. sahra roket taburu ve 2.piyade tümeni mekanize alayının Seymen kışlası.

* MERSİN- İşkence yeri: Edip Büran spor salonu. İşkencecibaşı: Emniyet Müdürlüğü 1.Şube şefi Ömer Güneş. İşkenceci: polis Nusret.

* SAMSUN- İşkence yeri:Hava yolu üzerinde askeri lojmanlar karşısında üç katlı bina ve karakol.

* SÖKE- İşkencecibaşı: Osman ve Bahattin (sivil polisler). Aydın'dan işkence uzmanları getiriliyor.

* TARSUS- İşkence yeri: Borsa sarayı ve Rasim çırçır fabrikası. İşkencecibaşı: Emniyet amiri Öztürk Şimşek. İşkenceciler: Komiser Vehbi Ağırbaşlı, Yüksel Şenol, polis Yusuf Demir, Hasan Çetintaş, Müstak Ocak, Sefer Er, Adil Altınsoy, Veli Yeşilgül, Ali Çiftçi, Nusret Çelik.

*TRABZON-İşkence yeri:Akçaabad çıkışındaki Bölge Trafik Müdürlüğü.

*VAN İşkencecibaşı:Binbaşı Cengiz

MİLİTANLARDAN

İşçiler yılmıyor!

Çalıştığımız fabrikada patron meydanı boş bulduğunu sandı. Her yıl ödenen temettü ikramiyelerini, yakacak ve aile yardımını ödememeye kalkıştı. Kasımın ilk günlerinde önce fabrikanın bir bölümünde çalışan işçiler 2 gün üstüste yemekhanede yemek tabaklarını masada bırakıp kalktılar. Ertesi gün de aylıklarını almadılar. Bu eylem giderek fabrikaya yayıldı ve tüm işçiler bir günlük yemek boykotu yaptık. Bunun üzerine patron her bölümden birer sözcünün seçilip kendisine gönderilmesini, sözümona "işçi sorunlarını konuşmak" istediğini söyledi. Ancak seçilip gelen işçilere "Bu fabrikada gizli örgüt var, elebaşılar kimler" sorusunu yöneltti. Bunların oyunlarına gelmemelerini tembihledi. İşçiler yılmadı. "Sadede gelelim patron, işçi sorunlarını konuşacağız dedin, geldik, bunları konuşalım önce. Bizim karnımız aç, hakımızı istiyoruz." dediler. Patron şaşırdı, görüşmeye son verdi. Ertesi gün sorun olan ödemeler yapıldı.

Hüseyin H.İstanbul

Köy-Koop'la dayanışma

...Gölcük-Bahçecik, Saraylı, Örcün, Sayman, Lütfiye, Sofular, İhsaniye; Karamürsel köylerini gezdim. Üretici, Köy-Koop yöneticilerinin tutuklanmalarına tepki gösteriyor. Gölcük köylüleri: "Biz mücadelemiz uğruna şehit verdik, bizi sömüren, boğmak isteyen parababalarının istemine uyularak tutuklanan yöneticilerimiz serbest bırakılmalı ve açılan dava düşmelidir. Örgütümüze saldırmak 28 milyon köylüye saldırmak ve bizleri açlığa mahkum etmektir" dediler. Köylüler hep, "bunun anarşiyle mücadeleyle ne ilişkisi var? Amaç vergi yükü altında ezilen, ürünü ödenmeyen, kredi alamayan, öfkeli köylüyü sindirmek, örgütsüz sahipsiz bırakmak!" diye belirtiyorlar. Çeşitli yöntemlerle engellenemeyen kooperatifleşmenin şimdi silahların gölgesine sığınarak dağıtılmaya çalışıldığını söyleyen Kandıra'dan bir üretici, "Atatürk 'bu milletin efendisi üretici köylülerdir' demişti, bunlar ise köylüleri köleleştirmeye çalışıyorlar" diyor. Tüm köylüler kooperatifçilik hareketine ve yöneticilerine sahip çıkacaklarını söylüyorlar.

Hakkı S. —Karamürsel

Vergi haracı

Yeni vergi yasaları küçük esnafı kepengini kapatmak zorunda bırakıyor. Bu konuda çok sayıda haber ve mektup geliyor. İşte bir örneği: ...Bayrampaşa Devrim Mahallesinde sayıları 40'ı bulan esnaf bu uygulamayı imza toplayarak protesto etti. Ertesi gün kahveden bu 40 kişiyi toplayıp götürdüler. Mahalle halkı esnafı destekliyor, tutukluların serbest bırakılmasını istiyor. Şimdi herkes, başta esnaf şöyle diyor: "Dün esnefa teröristler kepenk kapattırıyordu bugün ise vergi haracını veremeyen esnaf kepenklerini kapatmak zorunda!"

Mehmet K.—İstanbul

Başarının koşulu: örgütlülük

12 Eylül'den sonra patron 56 saatlik çalışma haftasını uygulamaya başladı. Tüm baskılara bir de bu eklenince işçilerin bir bölümü, birlik ve örgütlülük sağlanmadan, duygusal davranıp mesaiye gelmeyerek buna karşı çıktılar. Patron işe gelmeyen 10 kişinin işine son verdi. İşçiler bu kez birlik ve örgütlülüklerini sağlıyarak, belli bir hazırlıktan sonra iki gün üstüste üretimi %20'ye düşürdü. İşçilerin bu örgütlü çıkışları, savaş kararlılıkları karşısında patron anlaşmaya razı oldu, istemleri kabul etti. Bu arada Bölge Çalışma Müdürlüğü'ne başvurup atılan işçilerin yeniden işbaşı yapması sağlandı. Bu eylemde başarı için, birlik, örgütlülük, serin kanlılık ve kararlılık gerektiğini hepimiz öğrendik.

Ayten A. —İstanbul

Babalar nasıl kurtuldu?

Mafia babası Kalkavanlı sorgulamada, "Biz hepimiz bu kadar mıyız?" der, "Ya bizim gemilere refakat eden hücumbotlarına komuta eden Boğaz Komutanı nerede? Karada ekipleriyle emniyetimizi sağlayan emniyet amirleri nerede?" Sonuç— biliniyor!..

Birlik Kuvvettir

Cunta, Maden-İş bayrağı altındaki grevimizi kırdı, temsilcilerimizi tutukladı. Patron cesaretlendi... İkramiyelerimizi ödemedi. İmza toplamaya başladık. Kampanyayı çeşitli kısımlardan işçiler sürdürdü. Tüm işçilerin imzasını taşıyan dilekçe patrona verildi. Bazı arkadaşlarımızın isteği üzerine "sıkıyönetime başvuracağımız" kendisine bildirildi. Patron, sıkıyönetimden değil ama, bizim birliğimizden korktu! İkramiyeleri ödedi!

Akın C. —İstanbul

PARTİ YAŞAMI

Disiplin ve inisiyatif

Nerede olursak olalım, parti görevlerini yerine getirmek, Leninci çelik disiplinle, yüksek bir görev bilincini işçi sınıfına, devrime karşı komünist sorumluluğu birleştirmeye bağlıdır. Gizlilik, illegal çalışma, hele içinde bulunduğumuz çetin koşullar disiplinin önemini daha da arttırıyor. Ne ki, bizim disiplinimiz herşeyden önce parti politikasını ve görevlerini her koşulda ve gereği gibi yerine getirmek disiplinidir. Yüksek bir görev bilinciyle içiçe geçmiştir.

Partinin merkez organlarınca karara bağlanmış bir tek politika vardır, ama bu politikayı yaşama geçirecek parti örgütleri ve üyeleri çok çeşitli alanlarda ve koşullarda görev yapıyor. Her bir parti örgütü, gereğinde tek başına kalmış parti üyeleri, parti çizgisini, politikasını iyice özümseyerek, onun kendi alanında ve koşullarında yaşama geçirilmesinin hangi görevleri yüklediğini saptamakta inisiyatif kullanmak zorundadır.

Parti üyeleri saptanan görevleri yerine getirirken, her bir adımda, her zorluk karşısında parti sekreterine, üst organa danışmayı bekleyemez. Yaşamın tüm renkliliğini, karşımıza neler çıkaracağını tümüyle önceden saptamak da olanaksızdır. Hele gizlilikte, özellikle içinde bulunduğumuz çetin koşullarda toplanma, iletişim olanakları da sınırlıdır. Bu durumda dalıcı, girişimci olmak, inisiyatif kullanmaktan geri durmamak, daha da yakıcı önem kazanıyor. İnisiyatif kullanmak, başına buyrukluk, aklına eseni yapmak, bildiğini okumak değil.İnisiyatif kullanılacağı sınırlar parti politikası, kararları ve direktifleri ile çizilmiştir. İnisiyatif kullanmak adına bunun dışına çıkılamaz. Ama zorluklar, engeller karşısında yanlış yapmak korkusuyla inisiyatif kullanmaktan kaçınmak da görev bilinci eksikliğidir, bürokratlıktır. Görevi yerine getirmeme sonucunu vereceği için, Leninci disiplin anlayışıyla bağdaşmaz. Leninci disiplinin ve yanlış yapmaktan kaçınmanın yolu parti politikasını ve taktiklerini iyice özümsemekten geçer. Yanlış yapmak korkusuyla görevi aksatmamak için yanlışını zamanında görmek yeteneğine ve düzeltme cesaretine sahip olmak gerekir.

Bu parti sekreterlerine, parti politikasını iyice özümsetmek, görevleri iyice tanımlamak, reçete vermeden iyice yönlendirmek, inisiyatif tanımak ve sürekli bir denetleme yapma görevi yüklüyor. TKP'yi güçlendirmek, disiplinli, inisiyatif sahibi, görev bilinci yüksek kadrolar yetiştirmek demektir.

Cezaevinden mektup

Nerede bir komünist varsa parti oradadır

Ben, üç aydır bir cezaevinde yatıyorum. Bu cezaevi geldiğimde faşist bir çete ve hapçı-kumarcı bir grubun egemenliği altındaydı. Bunlar MHP'li olan savcı ve assubay çavuşun desteği ile, cezaevinde tam bir zorbalık kurmuşlardı. Koğuş duvarları MHP'nin afişleri, köpek resimleriyle doldurulmuştu. Bunların işine gelmeyenler de bir kulp takılıp dövülüyordu. Bana ve benimle birlikte goşizm sempatizanı bir gence sürekli sataşıyorlardı. Önce bıyıktan, sonra da gazeteden tutturmaya başladılar. Önceleri goşizm yanlısı genç de sözümona tarafsız tutum alınca, bunların her çeşit sataşmasına tek başıma karşı koydum, geri püskürttüm. Sonunda faşistler birbirlerine düştü, içlerinden kimi gelip, "ben bu işleri bıraktım" demeye başladı.

Bu dirençli tutum sonunda şimdi burada başka bir hava esiyor. Biz, goşizm sempatizanı genç, bir Kürt demokrat ile üç kişi olduk. Şimdi onlar çekiniyor. Biz gazetemizi alıyoruz, ilericilerin bantlarını ve "TKP'nin Sesi"ni herkesin duyabileceği şekilde dinliyoruz. Radyonun yayınlarını koğuştakiler de ilgiyle izliyor ve beğeniyorlar. Duvarlardaki bozkurt resimlerini bir yolunu bulup yaktık. Şimdi sıra MHP afişlerine geldi: Bunları kendilerine indirteceğiz!

Radyo yayınları sayesinde, partimizin politikasını, gelişmeleri sıcağı sıcağına izlemiş oluyorum. Bunları mahkumlar arasında konuşarak cuntanın niteliğini, politikamızı açıklıyorum. Başka ülkelerden örnekler vererek, bu cuntanın da sonunda mutlak yıkılacağını, özgürlük rüzgarının ülkemizde de eseceğini anlatıyorum. 28-29 Ocak'ları, 13 Şubat'ları, hemen her önemli günü coşkuyla yaşıyorum. Bilen Yoldaşın radyo konuşmasından son derece etkilendim.

Savaş burada da sürüyor. Ve ben "Nerede bir komünist varsa, parti oradadır" sözünü biran için olsun aklımdan çıkarmıyorum. Burada partimizi temsil ettiğimi düşünerek üzerime düşeni yapmaya çalışıyor ve dışardaki zorlu savaşıma kendimi hazırlıyorum.

Buraya, cezaevine, bana ulaştırılan Atılım'da Bilen Yoldaşın da yazdığı gibi "Utku işçi sınıfımızındır."

Nejat K.

Yığınların içinde

Yoldaşları, partinin kollektif deneyimine katkıya çağırıyoruz! YIĞIN ÇALIŞMALARINDA DÜNKÜ, BUGÜNKÜ DENEYİMLERİNİZİ YAZIN!

Tutuklularla dayanışma

İlimizde binlerce kişi tutuklandı. Çoğu işçi, sendikacı. Tutuklularla dayanışmanın önemi tutuklamaların hemen ardından tüm boyutlarıyla anlaşılmış değildi. Ama olumlu-olumsuz deneyimler, sorunun yakıcılığını bize kısa zamanda gösterdi. Temel sorun, dayanışmayı en geniş çevrelere yaygınlaştırmak sorunuydu. Tutuklu aileleri ve tanıdıkları çevresinde dağınık bir yardımlaşma başlamıştı. Bunu etkili hale getirmek, ziyaretleri örgütlemek, yakınlarını arayanlara yardımcı olmak, maddesel ve moral dayanışmayı geniş çevrelerde örgütlemek, tüm bu insanları işkencelere karşı hareketlendirmek gerekiyordu. Ciddi sorunlarla karşılaştık: Tutuklu yakınlarının dışındaki çevreler çoğu zaman, dayanışmaya girerlerse "Terörizme bulaşmaktan" korkuyorlar. Bunlara tutukluların çoğunun terörizme kesinlikle karşı işçiler ve ilericiler olduğunu gösteriyoruz... Buna karşın, her yeni tutuklama dalgasının ardından, önce dayanışmada göreli bir gerileme oluyor. Her defasında, yeniden toparlanmak sürekli, zorlu çabalar gerektiriyor. Tüm bunlara karşın, dayanışma eğilimi toplam olarak genel bir yükselme gösteriyor. En fazla dayanışma, bir tutukluyu şu ya da bu ölçüde tanıyan çevrelerde, bu tutukluya ve onun ailesine yönelik olarak sağlanabiliyor. Özellikle fabrikalarda parasal yardım emekçilerden yoğun destek buldu. İşyerlerinde emekçiler, tutuklu arkadaşları için para topladılar. Kimi işyerlerinde yiyecek yardımı yapıldı. Semtlerde çorap örme, yılbaşı kartlarını tutuklulara iletme eylemi başlatıldı. Parasal yardımlarda güven sağlamak, yardımın yerine gittiğini kanıtlamak çok önemli. Gerici çevreler dayanışma aleyhine karalamalardan geri durmuyor. Dayanışmaya katılanlara, yardımlar yerine iletilir iletilmez, toplam yardımın ne kadar olduğunu, ne zaman, kime verildiğini bildiriyoruz. Olanağınca, yardımların çevrede saygın bir kişi eliyle iletilmesine çalışıyoruz. Bu yoldan dedikodu kampanyalarını yenmeyi ve oldukça geniş bir çevrenin güvenini kazanmayı başardık. İşkenceye karşı savaş çok önemli: Dayanışmada yer alan geniş çevrelerden bu konuda bilgi topladık. Bunları herkese ilettik. Görevimiz, faşizm yanlılarının, karanlık güçlerin baskı ve zorbalığına karşı bu dayanışmayı daha da yaygınlaştırmak. Bu savaşım içinde yığınlara demokrasi için savaşımın, cunta rejimi devrilmeden başarıya ulaşamayacağını göstermek.

Rıza C.